

**การวิเคราะห์พื้นที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ
ของสถานีตำรวจ นครบาลลาดพร้าวห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557
-30 กันยายน พ.ศ.2558**

**Spatial Analysis of the Burglary Incidence Cases in the Responsible
Area of Latphrao Police Station during the 1st October 2014
-30th September 2015**

ศตวรรษ ปรีชาสุนทร / Sattawat Prechasoontorn

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand

E-mail: Sattawat.prechasoontorn@hotmail.com

ลลิตา นิพิฐประศาสน์ สุนทรวิภาต / Lalita Niphitprasart Soonthornvipart

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand

E-mail: fsocltts@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความถี่ของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว 2) เพื่อศึกษาพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 ด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่เขตความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว และข้อมูลปฐมภูมิจากการศึกษาภาคสนามพื้นที่ทำการวิจัย โดยแสดงผลการวิจัยเป็นแผนที่ กราฟวงกลม และความถี่เป็นจำนวนครั้ง ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาความถี่ของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ความถี่การเกิดคดีลักทรัพย์ของเดือนในรอบปี มากที่สุด 3 อันดับ คือ เดือนมิถุนายน พ.ศ.2558 จำนวน 54 ครั้ง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2558 จำนวน 49 ครั้ง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2558 จำนวน 33 ครั้ง จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์มีการกระจายตัวเรียงอันดับมากที่สุดใน ถนนสายหลัก ถนนซอย ร้านอาหาร และร้านสะดวกซื้อ ตามลำดับ จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์มีการกระจุกตัวเรียงอันดับมากที่สุดใน แพลตการเคหะแห่งชาติ และห้างสรรพสินค้าเขตบางกะปิ หอพัก อพาร์ทเมนต์ ตามลำดับ 2) การศึกษาพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดในคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวเกี่ยวกับช่วงเวลา ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์ มากที่สุด ได้แก่ ช่วงค่ำ เวลา 18.00-24.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 120 ครั้ง บริเวณ ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม หมู่บ้าน ช่วงดึก เวลา 24.00-06.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 80 ครั้ง บริเวณ คอนโดมิเนียม หอพัก ห้างสรรพสินค้า หมู่บ้าน อันดับที่ 3 คือ ช่วงเช้า เวลา 06.00-12.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 63 ครั้ง บริเวณ คอนโดมิเนียม หอพัก หมู่บ้าน การศึกษาพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวเกี่ยวกับลักษณะของการกระทำผิด พบดังนี้ อันดับ 1 พฤติการณ์การลักทรัพย์ในเคหสถาน หอพัก คอนโดมิเนียม ร้านอาหาร ก่อเหตุขณะที่ ผู้อาศัยไม่อยู่ อันดับ 2 พฤติการณ์การทุบกระจกกระชากรถยนต์ที่จอดไว้ตามซอยจอดในที่เปลี่ยวในช่วงเวลาไม่มีคนหรือกลางคืนใช้วิธีส่องดู

ของมีค่าในรถยนต์ แล้วทุบกระจกรถยนต์เพื่อขโมยทรัพย์สินของมีค่า อันดับ 3 พฤติการณ์การลักทรัพย์
รถจักรยานยนต์ รถยนต์ จากลานจอดรถของคอนโดมิเนียม หอพัก ซอย

คำสำคัญ: การวิเคราะห์พื้นที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์, พื้นที่ความรับผิดชอบ, สถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

Abstract

The research aimed 1) to study the frequency of the incidences of burglary in the responsible area of Latphrao police station, 2) to investigate the circumstances of the theft offenders in the responsibility of police station area during the October 1st 2014-September 30th 2015 by Geographic Information System (GIS). The "GIS" was applied to analyze the secondary data, the incidences of burglary in the study area whereas the primary data was gathered by surveying the area. Findings were shown by maps, pie charts, and frequency. The research results were as following. 1) The frequency of the incidences of burglary in the areas of the police station responsibility occurred 54 times in June 2015, 49 times in May 2015, and 33 times in August 2015 respectively. Places where the incidences of burglary happened were main streets, roads, restaurants and convenience stores in the research area respectively. The crimes committed at national housing flats, department stores in Bangkapi area, dormitories, and apartments respectively. 2) The crime scenes of the theft offenders in the area took place 120 times in the evening from 18.00-24.00 p.m. at department stores, condominium residences, and villages. From 24.00-06.00 a.m., there were 80 times of the theft incidences at condominiums, dormitories, department stores, and villages. In the morning 6.00-12.00 a.m., the crime cases happened 63 times in condominiums, and villages at the Bangkapi area. Crime patterns of the theft offenders were burglary of dwelling residences, condominiums, dormitories, and restaurants while owners were outside their homes and buildings. The offenders smashed the car parked in the streets during the nights or in desolate alleys to steal the assets. Bicycles and cars were stolen from condominiums, dormitories, and streets of Bangkapi area by the auto thefts.

Keywords: Spatial Analysis of the Incidences of Burglary, Responsible Area, Latphrao Police Station

บทนำ

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนในสังคม มีแนวโน้มความถี่และทวีความรุนแรงขึ้นดังปรากฏในสถิติตัวเลขการเกิดอาชญากรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองใหญ่ที่มีคนอยู่อาศัยเป็นจำนวนมากที่สุดในประเทศ ดังเช่น กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครมีเขตการปกครองแบ่งเป็น 50 เขต โดยเขตบางกะปิมีพื้นที่ทั้งสิ้น 28.523 ตารางกิโลเมตร และความหนาแน่นของประชากรทั้งที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตบางกะปิและประชากรแฝง ประมาณ 5,223 คนต่อตารางกิโลเมตร (ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนของกรุงเทพมหานคร, 2557) นอกจากนี้เขตบางกะปียังเป็นศูนย์กลางของการดำเนินเศรษฐกิจ และมีการเคลื่อนย้ายของแรงงานเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครจำนวนมากทั้งแรงงานจากต่างจังหวัดและแรงงานต่างด้าว โดยปัญหาที่ตามมาคือ อาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลักทรัพย์ในเคหสถาน ซึ่งจากสถิติความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 พบว่าสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวซึ่งรับผิดชอบดูแลเขตบางกะปิมีสถิติรับแจ้งในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด คือ จำนวน 701 คดี (ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงานตำรวจ

แห่งชาติ, 2558) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์พื้นที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ในห้วงระยะเวลาดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความถี่ของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว
2. เพื่อศึกษาพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

ทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory)

พรชัย ชันดีและคณะ (2558: 74-75) ได้กล่าวถึงทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิดโดยสรุปได้ว่า บุคคลเป็นผู้ตัดสินใจเลือกที่จะกระทำผิดกฎหมาย และการเลือกพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลจะได้รับค่าพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุดในรูปของทรัพย์สินและด้านจิตใจ โดยทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิดเชื่อว่าผู้ที่กระทำความผิดจะคำนึงถึงคุณค่าในการประกอบอาชญากรรม และคำนึงถึงจำนวนโทษที่จะได้รับหากถูกจับกุม นอกจากนี้ยังพิจารณาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรม

ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2545: 34-37) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมรูปธรรม ซึ่งหมายถึงสภาพแวดล้อมรอบบุคคลที่มีรูปร่างตัวตนสัมผัสได้ และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการลดช่องโอกาสของการประกอบ สภาพแวดล้อม สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ พื้นที่ปฐมภูมิ (Primary Space) พื้นที่ทุติยภูมิ (Secondary Space) และพื้นที่สาธารณะ (Public Space) พื้นที่ปฐมภูมิ เป็นอาณาบริเวณซึ่งครอบครองและใช้ประโยชน์ โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนจำกัด รวมทั้งสามารถควบคุมพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างถาวร เช่น บ้านพักอาศัย พื้นที่ทุติยภูมิ คือ อาณาบริเวณซึ่งบุคคลสามารถแสดงสิทธิการครอบครองพื้นที่ รวมทั้งควบคุมบุคคลแปลกหน้าให้เข้ามาใช้ประโยชน์ เป็นเขตพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ปฐมภูมิและพื้นที่สาธารณะ เช่น ถนนในหมู่บ้านจัดสรร ตรอกซอยย่านที่อยู่อาศัย ทางเดินหน้าห้องพักตามแฟลตและทางเท้าหน้าทาว์นเฮาส์ เป็นต้น โดยพื้นที่ดังกล่าวมีความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมจากการจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรม พื้นที่สาธารณะ ได้แก่ อาณาบริเวณซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถที่จะเข้าไปโดยชอบธรรม หรือสามารถใช้สัญจรไปมาได้โดยอิสระภายใต้ขอบเขตของกฎระเบียบที่กำหนด เช่น สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน โรงพยาบาล เป็นต้น “ทางหลวง” เป็นอาณาบริเวณที่จะใช้สัญจรไปมาได้ ไม่อยู่ในความควบคุมหรือครอบครองของบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะ

กล่าวโดยสรุป การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมสามารถลดการเกิดอาชญากรรมได้ โดยการเกิดอาชญากรรมจะเกิดขึ้นน้อยในพื้นที่ปฐมภูมิ คือ พื้นที่ส่วนตัวที่สามารถรักษาพื้นที่ ดูแลความสงบ เรียบร้อย ได้ง่าย ซึ่งแตกต่างจากพื้นที่สาธารณะ ที่สามารถเข้าออกได้โดยไม่ต้องรับอนุญาตทำให้ประกอบอาชญากรรมได้ง่ายขึ้น

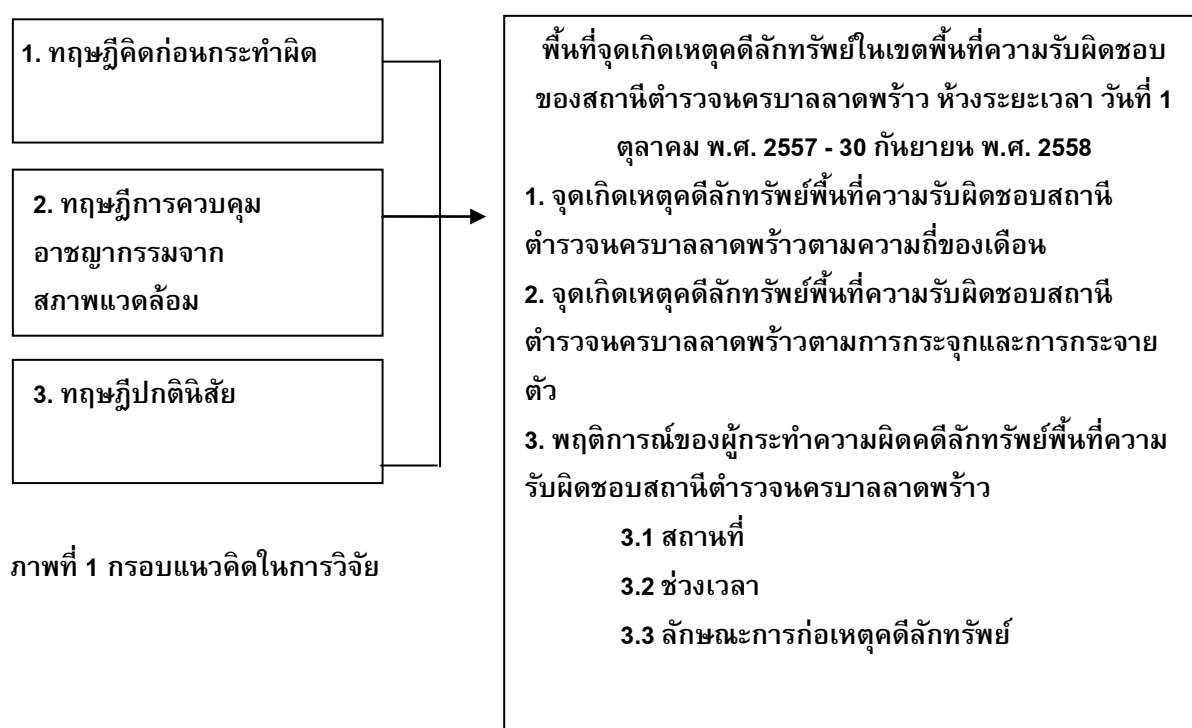
ทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory)

พรชัย ชันดีและคณะ (2558: 76) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีปกตินิสัย ซึ่งจะเห็นได้ว่า เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานแนวคิดเช่นเดียวกับทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด โดยทฤษฎีปกตินิสัยมีหลักการสำคัญ คือ พิจารณาเกี่ยวกับอาชญากรรมว่าเกิดจากองค์ประกอบปัจจัย 3 ประการ คือ อาชญากรที่จะกระทำความผิด เหตุที่เหมาะสม และการขาดความสามารถในการปกป้องทรัพย์สินหรือชีวิตร่างกาย และการที่จะเกิดอาชญากรรมขึ้นเป็นผลจากการมีกิจวัตรประจำวันในลักษณะซ้ำๆ เช่นเดียวกันกับที่ Cohen และ Felson ได้กล่าวถึง กิจวัตรหรือการกระทำของบุคคลที่เกิดขึ้นบ่อยเป็นประจำ เช่น การออกไปทำงานปล่อยให้บ้านเรือนไม่มีคนเฝ้า การสวมเครื่องประดับที่มีราคาแพง หรือการออกนอกบ้านในเวลากลางคืน และหมายความรวมถึงลักษณะของบุคคลที่อาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่ายด้วย

อรรถพร ชูบำรุง และ อุณิษา เลิศโตมรสกุล (2555: 205) ได้กล่าวว่า การเกิดของปัจจัยทั้งสามประการนี้จะเปิดโอกาสให้เกิดอาชญากรรมได้ โดยเฉพาะอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินสำหรับอาชญากรรมที่เกี่ยวกับบุคคลก็อาจเกิดขึ้นได้ด้วยโดยเฉพาะบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เดินไปในที่เปลี่ยวเพียงลำพัง

ดังนั้นทฤษฎีปกตินิสัยจึงเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงอาชญากรรมว่าเกิดจาก 3 องค์ประกอบ คือ ตัวอาชญากร ผู้กระทำความผิด ตัวเหยื่อที่เหมาะสมกับการเป็นเป้าหมายอาชญากรรม และการขาดความสามารถในการปกป้องทรัพย์สินหรือร่างกาย บุคคลทำกิจวัตรเดิมเป็นประจำ เช่น การออกจากบ้านในเวลากลางคืนหรือในเวลาเดียวกัน ปล่อยบ้านทิ้งไว้ไม่มีใครอยู่ บ้านอันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่จะกระทำความผิดเข้ามาประกอบอาชญากรรมได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย ขอบเขตเชิงพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ขอบเขตเชิงเนื้อหา เป็นการวิเคราะห์พื้นที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ ความถี่ พฤติการณ์ของผู้กระทำความผิด และแนวทางการป้องกันเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ขอบเขตเชิงระยะเวลา เป็นการศึกษาค้นคว้าจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนที่พื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว เครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปทางภูมิศาสตร์ กล้องถ่ายภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์พื้นที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 เป็นการใช้เทคนิควิธีการทางภูมิศาสตร์และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อศึกษาอาชญากรรมในแง่ความถี่ของคดีลักทรัพย์

พฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยจัดทำออกมาในรูปแบบของแผนที่แสดงจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร โดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ หนังสือบทความ วิทยานิพนธ์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2. การวิจัยเชิงพื้นที่ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ มาวิเคราะห์พื้นที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว และลักษณะสภาพแวดล้อมของพื้นที่เขตลาดพร้าว โดยใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์จัดทำแผนที่ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ความถี่ของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

2.1.1 นำข้อมูลจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 มาจัดทำฐานข้อมูล ตามวัน เดือน ปี เวลา สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์ และพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดให้อยู่ในรูปของตาราง

2.1.2 ลงพื้นที่ที่ทำการศึกษ จัดทำฐานข้อมูลคดีลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.และไปตามสถานที่ที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์เพื่อดำเนินการตามกระบวนการ GIS

2.1.3 ใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ความถี่ของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558

2.1.4 วิเคราะห์จุดความถี่ในการเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ การกระจุกตัว การกระจายตัวของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 เพื่อจัดทำแผนที่จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์

2.2 ศึกษาพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

2.2.1 นำข้อมูลจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 จากการจัดทำฐานข้อมูลมาจัดเรียงช่วงเวลา กับสถานที่เกิดเหตุ โดยแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วงเวลาตามนาฬิกาอาชญากรรม และจัดทำแผนที่และกราฟดังนี้ ช่วงเช้า 06.00 -1 2.00 น. ช่วงบ่าย 12.00-18.00 น. ช่วงค่ำ 18.00-24.00 น. และช่วงดึก 24.00-06.00 น.

2.2.2 นำข้อมูลจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์เขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 มาวิเคราะห์พฤติกรรมการก่อเหตุของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์

ผลการวิจัย

จากสถิติการเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 เดือนที่มีสถิติในการเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

มากที่สุด 3 อันดับแรกดังนี้

1. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2558 จำนวนคดีลักทรัพย์ 56 คดี สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์ มากที่สุด ได้แก่ คอนโดมิเนียม/หอพัก/แฟลต/อพาร์ทเมนต์ จำนวน 35 ครั้ง ห้างสรรพสินค้า/ตลาด/ร้านอาหาร/ร้านสะดวกซื้อ จำนวน 11 ครั้ง หมู่บ้าน จำนวน 4 ครั้ง สนามกีฬา จำนวน 3 ครั้ง วัด จำนวน 1 ครั้ง (ภาพที่ 2)

2. เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2558 จำนวนคดีลักทรัพย์ 49 คดี สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์ มากที่สุด ได้แก่ คอนโดมิเนียม/หอพัก/แฟลต/อพาร์ทเมนต์ จำนวน 21 ครั้ง ห้างสรรพสินค้า/ตลาด/ร้านอาหาร/ร้านสะดวกซื้อ จำนวน 15 ครั้ง หมู่บ้าน จำนวน 13 ครั้ง (ภาพที่ 3)

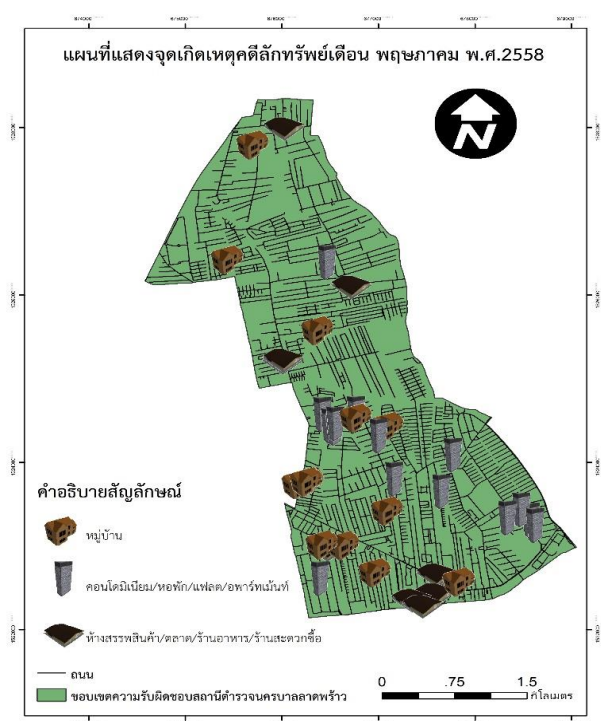
3. เดือนสิงหาคม พ.ศ.2558 จำนวนคดีลักทรัพย์ 33 คดี สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์ มากที่สุด ได้แก่ คอนโดมิเนียม/หอพัก/แฟลต/อพาร์ทเมนต์ จำนวน 13 ครั้ง หมู่บ้าน จำนวน 13 ครั้ง

ห้างสรรพสินค้า/ตลาด/ร้านอาหาร/ร้านสะดวกซื้อ จำนวน 9 ครั้ง (ภาพที่ 4)

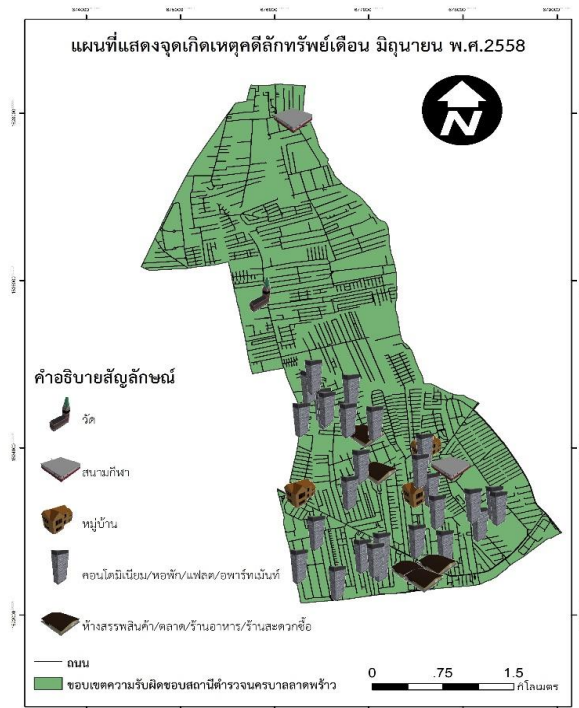
การกระจุกตัวและการกระจายตัวของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

1. จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว พบว่า มีการกระจายตัวของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวเรียงอันดับมากที่สุด ได้แก่ ถนนสายหลัก ซอยร้านอาหาร และร้านสะดวกซื้อ (ภาพที่ 4)

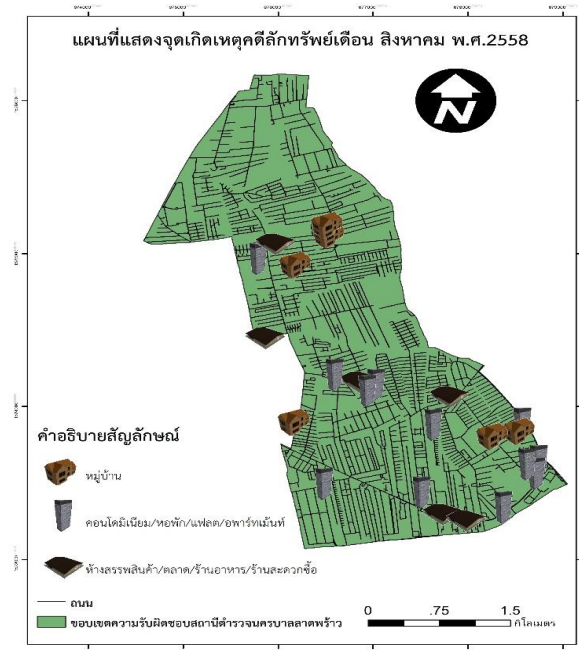
2. จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว พบว่า มีการกระจุกตัวของจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์พื้นที่ความรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวเรียงอันดับมากที่สุด ได้แก่ แฟลตการเคหะแห่งชาติ หอพัก อพาร์ทเมนต์ และห้างสรรพสินค้าเขตบางกะปิ (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์เดือน มิถุนายน พ.ศ.2558

ภาพที่ 3 จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2558

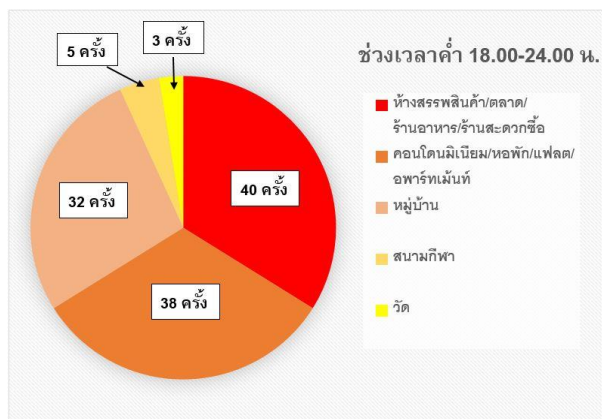

ภาพที่ 4 จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์เดือน สิงหาคม พ.ศ.2558

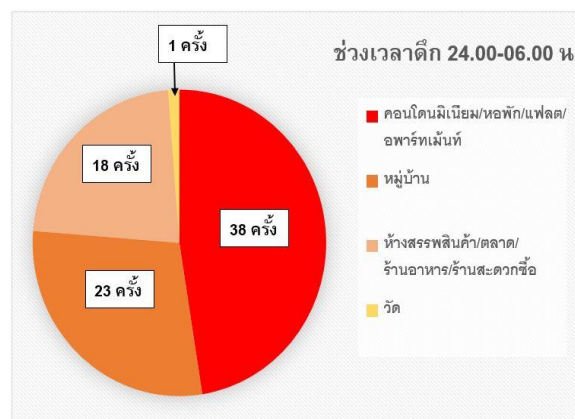
ช่วงเวลาข้อมูลและจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

- ลำดับที่ 1 ช่วงค่า เวลา 18.00-24.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 120 ครั้ง ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม หมู่บ้าน (ภาพที่ 5)

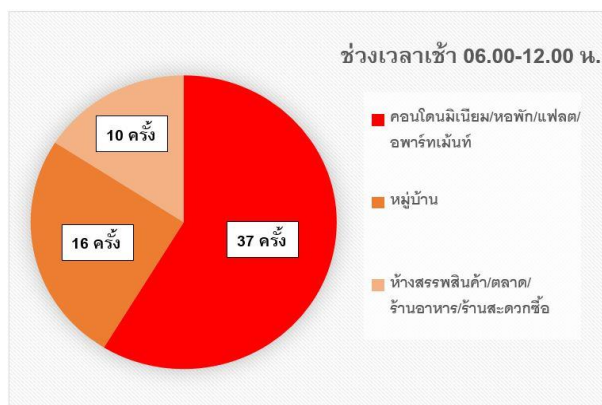
2. ลำดับที่ 2 ช่วงดึก เวลา 24.00-06.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 80 ครั้ง ได้แก่ คอนโดมิเนียม หอพัก ห้างสรรพสินค้า หมู่บ้าน (ภาพที่ 6)
3. ลำดับที่ 3 ช่วงเช้า เวลา 06.00-12.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 63 ครั้ง ได้แก่ คอนโดมิเนียม หอพัก หมู่บ้าน (ภาพที่ 7)
4. ลำดับที่ 4 ช่วงบ่าย เวลา 12.00-18.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 58 ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงช่วงเวลาค่ำและจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์

ภาพที่ 6 แผนภูมิแสดงช่วงเวลาค่ำและจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์

ภาพที่ 7 แผนภูมิแสดงช่วงเวลาเช้าและจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์

ภาพที่ 8 แผนภูมิแสดงช่วงเวลากลางวันและจุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์

ลักษณะการก่อเหตุ

1. พฤติการณ์การลักทรัพย์ในเคหสถาน หอพัก คอนโดมิเนียม ร้านอาหาร ก่อเหตุขณะที่ เจ้าของบ้านหรือผู้อยู่อาศัยในบ้าน คอนโดมิเนียม ร้านอาหารไม่อยู่ แล้วเข้าไปขโมยทรัพย์สินมีค่า
2. พฤติการณ์การทุบกระจกรถยนต์ที่จอดไว้ตามซอย โดยใช้วิธีส่องดูของมีค่าในรถยนต์ แล้วทุบกระจกรถยนต์ให้แตกเพื่อขโมยทรัพย์สินของมีค่ารถยนต์ที่โดนทุบกระจก จอดอยู่ในซอยเปลี่ยว ผู้ก่อเหตุใช้ช่วงเวลาที่คนไม่มี หรือ เวลา กลางคืน
3. พฤติการณ์การลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ รถยนต์ จากลานจอดรถของคอนโดมิเนียม หอพัก ซอย สถานที่ที่โดนลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ มาก คือ หอพักอาศัย

อภิปรายผลการวิจัย

ความถี่ของจุดเกิดเหตุลักทรัพย์ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

1. จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ตามความถี่ของเดือนที่เกิดเหตุในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 มีจำนวนการเกิดคดีทั้งสิ้น จำนวน 339 คดี พบว่า เดือนที่มีความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดเหตุคดีลักทรัพย์มากที่สุดคือ เดือน มิถุนายน พ.ศ.2558 จำนวน 56 คดี เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2558 จำนวน 49 คดี และเดือนสิงหาคม พ.ศ.2558 จำนวน 33 ครั้ง

ผลการวิจัย พบว่า เดือนเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ดังกล่าว เป็นช่วงฤดูฝนของประเทศไทย ซึ่งเริ่มต้นเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ของทุกปี ดังนั้นจึงสอดคล้องกับทฤษฎีการคิดก่อนกระทำความผิด และทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ที่ว่า ผู้กระทำผิดจะตัดสินใจกระทำความผิดหากสถานการณ์และโอกาสเอื้ออำนวย เนื่องจาก ในช่วงฤดูฝน คนในชุมชนจะไม่เดินทางสัญจรไปตามพื้นที่ต่าง ๆ เปิดโอกาสให้มีการกระทำความผิดในเรื่องลักทรัพย์ได้ง่าย คนทำงานถึงบ้านช้ากว่าเวลาปกติ สภาพอากาศทำให้เจ้าของบ้านนอนหลับพักผ่อน มีการระแวดระวังน้อยกว่าในช่วงฤดูกาลอื่น

2. จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ตามการกระจายตัวหรือการเกิดคดีลักทรัพย์ในสถานที่ที่แตกต่างกันในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 พบว่า ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดเหตุคดีลักทรัพย์มากที่สุด ในถนนสายหลัก ซอย ร้านอาหารและร้านสะดวกซื้อในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พื้นที่ถนนสายหลัก ซอย เป็นพื้นที่สาธารณะตามทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม อันเป็นพื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต เป็นพื้นที่ที่ผู้คนสามารถสัญจรไปมาเข้าออก การป้องกันอาชญากรรมจึงทำได้ยาก สำหรับร้านอาหารและร้านสะดวกซื้อ เป็นพื้นที่ทุติยภูมิและพื้นที่สาธารณะ ผู้กระทำผิดจึงอาจจะตัดสินใจกระทำความผิดหากสถานการณ์และโอกาสเอื้ออำนวย ตามทฤษฎีกิจกรรมประจำวันและการประเมินความคุ้มค่าในการก่ออาชญากรรมในคดีลักทรัพย์ของผู้กระทำผิดตามทฤษฎีคิดก่อนกระทำความผิด

3. จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ตามการกระจุกตัวหรือการเกิดคดีลักทรัพย์ในสถานที่เดิมหรือบริเวณใกล้เคียงกันในพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ห้วงระยะเวลาวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2557-30 กันยายน พ.ศ.2558 พบว่า จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ที่มีการกระจุกตัว โดยมีความถี่หรือจำนวนครั้งของการเกิดเหตุคดีลักทรัพย์มากที่สุด ได้แก่ แฟลตการเคหะแห่งชาติ และห้างสรรพสินค้าเขตบางกะปิ หอพัก ในบริเวณพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว

ผลการวิจัยทำให้สามารถสรุปและวิจารณ์ได้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับผลการวิจัยในข้อ 2. กล่าวคือ พื้นที่ของแฟลต ห้างสรรพสินค้า และหอพักตามแนวคิดเรื่องการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มีลักษณะของพื้นที่ทุติยภูมิ และโดยสภาพความเจริญของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในเมืองใหญ่จากการใช้พื้นที่ในเชิงเกษตรกรรมเป็นการใช้พื้นที่เพื่อประกอบการด้านธุรกิจ ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนในเขตบางกะปิจากเดิมเป็นพื้นที่ทำการเกษตร และห่างไกลความเจริญ ต่อมาได้ถูกพัฒนาเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและประกอบธุรกิจ และเป็นเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างเขตเมืองชั้นนอกและชั้นในรวมทั้งเป็นเส้นทางที่สามารถใช้ในการคมนาคมเข้าสู่ใจกลางเมือง เช่น สุขุมวิทได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีบริเวณใกล้เคียงกับสถาบันการศึกษาแหล่งใหญ่ หลายสถาบันการศึกษา ทำให้เกิดการสร้างที่พักอาศัยเป็นหอพักให้แก่สิตนักศึกษา คนทำงานบริเวณใกล้เคียง เป็นหอพักและแฟลต ตลอดจนมีห้างสรรพสินค้ารองรับ ดังนั้นที่พักอาศัยที่พบจึงมีลักษณะตั้งแต่หอพัก แฟลตราคาถูกจนถึงราคาแพง เพื่อบริการคนที่มีฐานะแตกต่างกัน และคนที่อพยพจากต่างจังหวัดและต่างพื้นที่เข้ามาเพื่อทำงานและพักอาศัยไปพร้อมกัน ซึ่งคนเหล่านี้อาจกล่าวได้ว่า เข้ามาแสวงโชค ทำงานเป็นแรงงานไร้ฝีมือและกึ่งฝีมือ ที่มีค่าแรงต่ำหรือรายได้ต่ำ และสถานภาพทางสังคมอยู่ในระดับกลางหรือต่ำกว่า

ดังนั้นจากการใช้พื้นที่และสภาพแวดล้อม ตลอดจนค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมที่หลากหลายและฝังมาอยู่กับคนที่อยู่อาศัยในเขตบางกะปิ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว จึงส่งผลให้เกิดอาชญากรรมในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวในความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์ เป็นจำนวนมากถึง จำนวน 701 คดี (ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, ออนไลน์)

พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์

ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. พฤติการณ์การก่อเหตุคดีลักทรัพย์ในพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าวในเรื่องช่วงเวลาและสถานที่เกิดเหตุ พบดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ช่วงค่ำ เวลา 18.00-24.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์จำนวน 120 ครั้ง สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์อยู่บริเวณ ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม หมู่บ้าน

อันดับที่ 2 คือ ช่วงดึก เวลา 24.00-06.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ในช่วงนี้ทั้งหมดจำนวน 80 ครั้ง สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์จะอยู่บริเวณ คอนโดมิเนียม หอพัก ห้างสรรพสินค้า หมู่บ้าน

อันดับที่ 3 คือ ช่วงเช้า เวลา 06.00-12.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ในช่วงนี้ทั้งหมดจำนวน 63 ครั้ง ช่วงเวลา 06.00-12.00 น. สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์จะอยู่บริเวณ คอนโดมิเนียม หอพัก หมู่บ้าน

อันดับที่ 4 คือ ช่วงบ่าย เวลา 12.00-18.00 น. เกิดคดีลักทรัพย์ในช่วงนี้ทั้งหมดจำนวน 58 ครั้ง ช่วงเวลา 12.00-18.00 น. สถานที่เกิดเหตุคดีลักทรัพย์จะอยู่บริเวณ ตลาด ร้านค้าสะดวกซื้อ ร้านอาหาร

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดก่อเหตุตาม เคหะสถาน หอพัก คอนโดมิเนียม ร้านอาหาร โดยอาศัยจังหวะที่เจ้าของห้องไม่อยู่ เข้าไปทำการลักทรัพย์และในช่วงค่ำ เวลา 18.00-24.00 น. นอกจากนี้พฤติกรรมลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ตามแฟลตการเคหะแห่งชาติ ห้างสรรพสินค้าเขตบางกะปิ และชอยเปลี่ยวหรือหน้าบ้านที่มีคนจอดรถมอเตอร์ไซด์ หรือ รถยนต์ จุดเกิดเหตุคดีลักทรัพย์ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการคิดก่อนกระทำ ความผิด ทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ที่ว่า ผู้กระทำความผิดตัดสินใจกระทำผิดหากสถานการณ์และโอกาสเอื้ออำนวย อีกทั้งบริเวณที่เกิดเหตุยังเป็นสถานที่ที่คนหมู่มากพักอาศัยและมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างผิวเผิน เนื่องจากการใช้ชีวิตตามแบบสังคมเมือง อันเป็นไปตามลักษณะของสังคมเมืองและการไร้ระเบียบ ความสูญสลายของกลไกควบคุมทางสังคมอย่างไม่เป็นทางการลักษณะปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชน จึงทำให้ขาดความร่วมมือช่วยเหลือกันของคนในชุมชน และในพื้นที่ที่มีความห่างเหินกันในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

2. พฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ตามลักษณะการก่อเหตุ พบดังนี้

1) พฤติการณ์การลักทรัพย์ในเคหะสถาน หอพัก คอนโดมิเนียม ร้านอาหาร ก่อเหตุขณะที่ เจ้าของบ้านหรือผู้อาศัยในบ้าน คอนโดมิเนียม ร้านอาหารไม่อยู่ แล้วเข้าไปขโมยทรัพย์สินมีค่า ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับทฤษฎีการคิดก่อนกระทำ ความผิด และทฤษฎีปกตินิสัย ที่ว่า ผู้กระทำความผิดจะตัดสินใจกระทำผิดหากสถานการณ์และโอกาสเอื้ออำนวย กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดจะใช้ช่วงเวลาที่คนในชุมชนออกไปทำงานขาดความสามารถในการปกป้องทรัพย์สินหรือชีวิตร่างกาย คือ การปล่อยให้ไม่มีคนอยู่บ้าน เมื่อผู้กระทำความผิดพบเห็นจึงเปิดโอกาสให้มีการกระทำความผิดในเรื่องลักทรัพย์ได้ง่าย พฤติการณ์การลักทรัพย์ในเคหะสถาน สอดคล้องกับงานวิจัย สำเร็จ แสงตรง (2545) ศึกษาเรื่อง “คดีลักทรัพย์ในเคหะสถาน: ศึกษาเชิงกระบวนการ พบว่า สาเหตุของการกระทำความผิดเกิดจากความล้มเหลวของสถาบันครอบครัว และส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว รวมถึงสภาพภูมิหลังที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างเป็นมูลเหตุสำคัญในการเข้าสู่กระบวนการลักทรัพย์ในเคหะสถาน นอกจากนี้กระบวนการลักทรัพย์ในเคหะสถานยังมีการถ่ายทอดรูปแบบและวิธีการการคิดและการวางแผนเตรียมการ การเลือกบ้านเป้าหมาย วิธีการเข้าบ้านเป้าหมาย การเลือกช่วงวันเวลาที่ลงมือกระทำความผิด ทรัพย์สินที่ต้องการ การนำทรัพย์สินที่ได้ออกขาย

2) พฤติการณ์การทุบกระจกรถยนต์ที่จอดไว้ตามซอย ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว โดยใช้วิธีสอดส่องดูของมีค่าในรถยนต์ แล้วทุบกระจกรถยนต์ให้แตกเพื่อที่จะได้ขโมยทรัพย์สินของมีค่ารถยนต์ที่โดนทุบกระจกจอดอยู่ในซอยเปลี่ยนผู้ก่อเหตุจะใช้ช่วงเวลาที่คนไม่มี หรือ กลางคืน สอดคล้องกับทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมที่กล่าวไว้ว่า พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต เป็นพื้นที่ที่ผู้คนสามารถสัญจรไปมาเข้าออก การป้องกันอาชญากรรมจึงทำได้ยาก กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดจะเลือกที่จะกระทำความผิดในพื้นที่สาธารณะซึ่งไม่ต้องขออนุญาตในการเข้าพื้นที่

3) พฤติการณ์การลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ รถยนต์ จากลานจอดรถของคอนโดมิเนียม หอพัก ซอย สถานที่ที่โดนลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ มากคือ หอพักอาศัย สอดคล้องกับสอดคล้องกับทฤษฎีการคิดก่อนกระทำความผิด และทฤษฎีปกตินิสัย เช่นเดียวกับพฤติการณ์การลักทรัพย์ในเคหสถาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จัดระบบการตรวจตราสายตรวจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมคดีลักทรัพย์ในพื้นที่วิจัย ดังนี้

- 1.1 เพิ่มการตรวจตราพื้นที่โดยสายตรวจในช่วงฤดูฝนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม ของทุกปี
- 1.2 จัดสายตรวจออกตรวจตราบริเวณพื้นที่ถนนสายหลัก ถนนซอย บริเวณร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ หรือในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ทุติยภูมิในพื้นที่วิจัย
- 1.3 จัดสายตรวจออกตรวจตราและวางแผนการปราบปรามอาชญากรรมอย่างเข้มข้นในบริเวณที่มีอาชญากรรมกระจุกตัว ที่บริเวณ แพลตการเคหะแห่งชาติ และห้างสรรพสินค้าเซตบางกะปิ หอพัก อพาร์ทเม้นท์
- 1.4 วางแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยใช้กำลังตำรวจร่วมกับความร่วมมือของประชาชนและเอกชน ระหว่างเวลา 18.00-06.00 น. บริเวณพื้นที่ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม และหมู่บ้าน

2. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนจัดการสภาพแวดล้อมในพื้นที่วิจัย เช่น ไม่ทิ้งบ้านโดยไม่มีคนเฝ้าบ้าน ติดอุปกรณ์ป้องกันแจ้งเหตุการณลักขโมย เช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณแจ้งเตือนป้องกันภัย และการช่วยกันเตือนภัยเป็นหูเป็นตาแจ้งเหตุร้ายแก่เพื่อนบ้าน จัดประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนและชุมชนในเรื่องพฤติการณ์การลักทรัพย์ในเคหะสถาน เช่น พื้นที่จุดเสี่ยงพฤติกรรมความเสี่ยงต่อการถูกลักขโมยทรัพย์สินในเคหะสถานรวมถึงยานพาหนะ ได้แก่ การทิ้งบ้านโดยไม่มีคนดูแล การอยู่บริเวณพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ทุติยภูมิและปลอดภัยในยามวิกาล พฤติการณ์การทุบกระจกรถยนต์ที่จอดไว้ตามซอย และพฤติการณ์การลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ รถยนต์ จากลานจอดรถ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเฉพาะพื้นที่เกิดเหตุอาชญากรรมคดีลักทรัพย์บ่อยครั้งอย่างละเอียด เพื่อพิจารณาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมดังกล่าว
2. ควรใช้เทคนิควิธีการในการวิจัยในเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเจ้าหน้าที่ตำรวจ และประชาชน ร่วมด้วยเพื่อได้ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ในทางลึก

เอกสารอ้างอิง

- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2545. การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991 จำกัด.
- พรชัย ขันดี และคณะ. 2558. ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์. กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.

- สำเร็จ แสงตรง. 2545. **คดีลักทรัพย์ในเคหสถาน: ศึกษาเชิงกระบวนการ**. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุนของกรุงเทพมหานคร. 2557. **ข้อมูลสถิติเขตบางกะปิ**. สืบค้นจาก www.bangkok.go.th/fiic
- ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2558. **สถิติคดีอาญา**. สืบค้นจาก rt poc.police.go.th/file2.php?Page=5&f=5&ow=1.
- อรรถพร ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล. 2555. **อาชญากรรมและอาชญาวิทยา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.